

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/166/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314207415
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5314207415.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Dr.VI.Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, s adresou na doručovanie písomností: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, proti odporcovi H. W., N.. XX.XX.XXXX, A. V..T..Š. XXXX/XX, XXX XX Č., zastúpenému Q. A., súdnou tajomníčkou Okresného súdu v Čadci, v konaní o zaplatenie 187,99 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 34,50 € s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 28.6.2013 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Návrh z a m i e t a čo do zaplatenia sumy 153,49 € s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 28.6.2013 do zaplatenia.

III. Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 07.07.2014, doručeným súdu dňa 28.07.2014 od odporcu domáhal zaplatenia sumy vo výške 187,99 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne z dlžnej sumy od 28.06.2013 do zaplatenia a trov konania vo výške 79,62 €. Rozhodujúce skutkové tvrdenia, základ nároku spočíva v tom, že navrhovateľ uzavrel s odporcom Zmluvu č. A5162718, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožňuje odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX.

Tým, že odporca riadne s včas nezaplatil cenu za poskytnuté telekomunikačné služby za obdobie 2013/02 - 2013/04 porušil zmluvné povinnosti. Navrhovateľ zaslal odporcovi dňa 13.06.2013 pokus o pokonávku s rozpisom neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi z titulu nezaplatených faktúr predstavuje celkom sumu 187,99 €. Navrhovateľ si uplatňuje aj úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade s Všeobecnými podmienkami Článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 28.06.2013.

Súd vo veci vydal dňa 04.08.2014 platobný rozkaz č.k. 4C 166/2014-17. Platobný rozkaz nebolo možné odporcovi doručiť do vlastných rúk a z tohto dôvodu súd uznesením č.k. 4C 166/2014-40 zo dňa 10.11.2015 platobný rozkaz č.k. 4C 166/2014-17 zo dňa 04.08.2014 zrušil. Odporcovi sa nepodarilo doručiť návrh a procesné poučenie do vlastných rúk, preto súd v záujme ochrany jej práv, mu ustanovil

za opatrovníčku Q. A., súdnu tajomníčku Okresného súdu. Opatrovníčke bol doručený návrh, procesné poučenia, vrátane poučenia podľa § 120 ods. 4 OSP v nadväznosti na § 205a OSP náhradným spôsobom - doručenkou na čl. 41 rub súdneho spisu.

Podľa § 115a ods. 2 O. s. p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 156 ods. 3 O. s. p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 200ea ods. 1 O. s. p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Predmet sporu je suma 187,99 €, čo je menej ako 1000,00 €, ide teda o drobný spor. Súd vyhláškou na čl. 42 spisu oznámil termín verejného vyhlásenia rozsudku bez nariadenia pojednávania v súlade s § 115a ods. 2, § 156 ods. 3, § 200ea ods. 1, 2 OSP. Vyhláška bola vyvesená dňa 11.02.2016, zvesená dňa 14.03.2016, lehota podľa § 115 ods. 2 OSP dodržaná.

Vstup do konania oznámil vedľajší účastník konania na strane odporcu ako spotrebiteľa (čl. 22). Bol poučený súdom (čl. 26) a vyzvaný k predloženiu súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka konania do konania na jeho strane podľa § 93 ods. 3 novely OSP (čl. 26). Keďže súhlas nedoručil, v súlade s § 93 ods. 3 novely OSP (zákon č. 353/2014 Z.z., účinný od 1.1.2015) súd na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal, teda nepovažoval ho za účastníka konania a to bez rozhodovania o neprípustení do konania. Vychádzal z doslovného znenia § 93 ods. 3 OSP: „Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.“ Z uvedených dôvodov súd nemal povinnosť doručiť vedľajšiemu účastníkovi konania návrh a ostatné podania, pretože sa na neho „neprihliada“, má sa za to, že nie je vedľajším účastníkom konania (§ 79 ods. 4 prvá veta OSP: „Návrh na začatie konania a jeho prílohy doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk.“). Nestotožnil sa s názorom vedľajšieho účastníka konania, že je potrebné aplikovať OSP platný a účinný do 1.1.2015, pretože vstúpil do konania v čase do 1.1.2015. Preto nie je, podľa názoru VÚK, jeho povinnosťou doručiť súhlas odporkyne s jeho vstupom do konania. Súd je povinný na jeho vstup prihliadať a doručiť mu návrh a ostatné podania.

Prvostupňový súd sa nestotožnil so spôsobom aplikácie noriem procesného práva zo strany vedľajšieho účastníka konania. Normy hmotného práva sa aplikujú v stave platnom a účinnom ku dňu vzniku právneho úkonu. Normy procesného práva (teda aj § 93 ods. 3 novely OSP, účinnej od 1.1.2015) sa vzťahujú ihneď od 1.1.2015 na všetky prípady v čase rozhodovania. Inak povedané, súd aplikuje to procesné právo, ktoré je platné a účinné v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu aj na tento prípad aplikoval ustanovenie § 93 ods. 3 novely OSP a na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal. Súd má za to, že mu neodňal možnosť konať pred súdom. § 44 ods. 1 OSP umožňuje nahliadať do spisu účastníkovi konania, ktorým však vedľajší účastník konania nebol. Preto podľa § 44 ods. 2 OSP súd umožnil vedľajšiemu účastníkovi konania nahliadať do súdneho spisu a chrániť záujmy spotrebiteľa (čl. 26). Toto právo vedľajší účastník konania nevyužil. Ďalej súd s týmto subjektom nekonal ako s vedľajším účastníkom konania a o jeho vstupe nerozhodoval.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 28.07.2014 a predloženými listinnými dôkazmi: Zmluvou o pripojení zo dňa 21.08.2010 (čl. 3), Pokusom o pokonávku zo dňa 13.06.2013 (čl. 4), faktúrou č. 2192208908 zo dňa 17.04.2013, splatnou dňa 01.05.2013, stavom účtu na čl. 5 s celkovou sumou na úhradu 187,99 € a stavom účtu na čl. 9 s celkovou sumou na úhradu 115,06 €, a Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s.(čl. 13 a nasl.) pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Navrhovateľ s odporcom uzavreli dňa 21.08.2010 Zmluvu o pripojení, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi SIM kastu č. 8942101 110025555848, ktorá odporcovi umožňovala využívať program Mobilný Orange Internet Premium s prideleným telefónnym číslom XXXXXXXXXX a typom telefónu Huawei E182E USB modem. Navrhovateľ sa zaviazal odporcovi poskytovať dohodnuté služby a odporca sa zaviazal riadne a včas cenu vyfakturovanú navrhovateľom uhrádzať. Navrhovateľ odporcovi adresoval pokus o pokonávku zo dňa 13.06.2013, v ktorej odporcovi oznámil, že voči nemu eviduje pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby za zúčtovacie obdobie 02/2013 vo výške 115,06 €, 03/2013 vo výške 38,43 € a 04/2013 vo výške 34,50 €, spolu v sume 187,99 € a zároveň, že odporca je povinný z dôvodu porušenia zmluvných povinností jemu vyplývajúcich zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu/ náhradu škody vo výške 203,03 € a vo poplatok za mimosúdne vymáhanie vo výške 15,04 €. Navrhovateľ žiadal odporcu uhradiť dlžnú sumu najneskôr do 27.06.2013. Titulom poskytovania elektronických komunikačných služieb vystavil navrhovateľ odporcovi faktúry: faktúru č. 2192208908 zo dňa 17.04.2013 znejúcu na sumu 34,50 €, splatnou dňa 01.05.2013. Zo stavu účtu na konci zúčtovacieho obdobia ku dňu 14.04.2013, že suma na úhradu za faktúru č. 2192208908 s DPH je vo výške 34,50 € a nedoplatok z predchádzajúcich období je vo výške 153,49 €. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“).

Keďže k uzavretiu Zmluvy o pripojení došlo medzi navrhovateľom a odporcom ako fyzickou osobou - nepodnikateľom dňa 21.08.2010, predmetom ktorej bol využívanie telekomunikačných služieb poskytovaných navrhovateľom, súd pri rozhodovaní v danej veci aplikoval nižšie citované zákonné ustanovenia zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov platných v čase uzatvorenia predmetnej Zmluvy, teda ku dňu 21.08.2010.

Podľa ust. § 43 Zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách účinného do 31.10.2011 zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarify.

Podľa § 42 ods. 1 Zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného do 31.10.2011 podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do 3 mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predpísaných služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických telekomunikáciách, účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, zmluvou o pripojení a všeobecnými podmienkami, písm. b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa čl. 5, bod 5.1 písm. b/ Všeobecných podmienok okrem iných oprávnení upravených v týchto Všeobecných podmienkach, resp. v Zákone, má spoločnosť Orange Slovensko právo na úhradu ceny poskytnutej služby, administratívnych a iných poplatkov podľa cenník v lehote splatnosti podľa čl. 11. 8 v týchto Všeobecných podmienkach.

Podľa čl. 6 bod 6.2. písm. b/ Všeobecných podmienok okrem povinností upravených v týchto podmienkach je účastník povinný platiť cenu za poskytnuté služby podľa Zmluvy a Cenníka, ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod. 11.8. týchto Všeobecných podmienok.

Súd mal na základe uvedených skutočností zato, že návrh navrhovateľa je dôvodný len v časti sumy 34,50 €. Zaviazal odporcu zaplatiť sumu 34,50 € s 8,50 % úrokom z omeškania zo sumy 34,50 € ročne od 28.06.2013 do zaplatenia, ako cenu služieb vyfakturovaných v období od apríla 2014 do mája 2014, teda ako zmluvný nárok na základe platného právneho úkonu - Zmluvy o pripojení. Skutkovo mal zato, že navrhovateľ poskytol odporcovi plnenie, pričom odporca za poskytnuté plnenie nezaplatil dohodnutú cenu plnenia.

Podľa čl. 11, bod 11.14 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny účastníkovi poskytnutej alebo účastníkom požadovanej

služby za každý deň omeškania až do jej zaplatenia, ak je účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak zákonom stanovenej výške. Nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do jej zaplatenia ak je účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak zákonom stanovenej výške má spoločnosť Orange Slovensko voči účastníkovi aj z akéhokoľvek peňažného záväzku účastníka voči nej. V prípade ak platná právna úprava stanoví vyššie úroky z omeškania ako sú dohodnuté v tomto bode, má spoločnosť Orange Slovensko, nárok na úroky z omeškania v takejto zákonnej výške.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie splnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úroku z omeškania a poplatok z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení účinnom ku dňu omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Neuhradením faktúr vystavených navrhovateľom za poskytnuté služby v určenej lehote splatnosti sa odporca dostal do omeškania, v dôsledku čoho mu vznikla povinnosť nahradiť navrhovateľovi za čas omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania z nezaplatených faktúr v zákonnej výške podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 v znení účinnom k prvému dňu omeškania. Súd teda zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť aj úrok z omeškania v zákonnej výške 8,5 % od 28.06.2013 do zaplatenia v súlade so všeobecnými podmienkami článok 11 bod 11.14 počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávkou, teda od 28.06.2013.

K časti uplatneného nároku čo do zaplatenia sumy 153,49 € s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 28.6.2013 do zaplatenia je potrebné uviesť, že v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. sú účastníci konania povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazná povinnosť účastníkov v sporovom konaní, teda povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia, znamená, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe, že takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. Aby účastník mohol splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností účastníkom, bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak účastník nespĺní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania (Najvyšší súd SR č.k. 4 Cdo 285/2008).

Pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností v návrhu je prejavom povinnosti tvrdenia, teda povinnosti subsumovať svoje skutkové tvrdenia tak, aby z nich súd mohol vyvodiť, o čom má konať a rozhodovať. Navrhovateľ tak musí v návrhu jasne, stručne a zrozumiteľne (pritom však nezameniteľne) uviesť skutkový dej, od ktorého odvodzuje porušenie či ohrozenie svojho subjektívneho práva. Povinnosť uviesť rozhodujúce skutočnosti má veľký význam pri aplikácii a interpretácii právnej normy zo strany súdu pri rozhodovaní veci. Uvedený skutkový dej musí súd subsumovať pod hypotézu príslušnej právnej normy a následne vykonať aplikáciu a interpretáciu práva. Navrhovateľ v žalobe len uviedol, že odporca s poskytovateľom uzatvoril zmluvu o pripojení, odporcovi poskytol služby ktoré vyučoval v súlade s cenníkom a tieto odporca neuhradil. K žalobe pripojil Zmluvu o pripojení, stavy účtu a faktúry. Povinnosťou súdu v rámci dokazovania nie je hľadať na základe čoho, ktorého ustanovenia zmluvy si uplatňuje nárok. Navrhovateľ v žalobe mal povinnosť tvrdenia, za tvrdenie nie je možné považovať všeobecné popísanie, že uzatvoril zmluvu o pripojení. Skutkové tvrdenie sa má opierať o skutočnosť, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania. Navrhovateľ neoznačil na základe čoho si uplatňuje nárok vo výške 153,49 €, za aké obdobie si nárok na zaplatenie tejto sumy uplatňuje, či je to ceny za poskytnuté služby, alebo zmluvnú pokutu. Časť uplatneného nároku čo do nedoplatku z

predchádzajúcich období vo výške 153,49 € je súdom nepreskúmateľná a preto súd návrh v tejto časti zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p.. Odporca bol v tomto konaní úspešný a prináležalo by mu právo na náhradu trov konania. Trovy konania si však neuplatnil. Ani z obsahu spisu 4C 166/2014 nemal súd preukázané, že by mu nejaké trovy v konaní vznikli, preto mu ani nebola ich náhrada súdom priznaná

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.